

1 IV 1983

2/1983

VF

KROUŽEK PŘÁTEL SCI-FI, ZÁHAD

Vážení čtenáři,

dostáváte do rukou jedinečný materiál z jednání pravidelné Pozemské konference o cestování časem (chrononautice).

Pro nerušený průběh jednání vybral přípravný výbor zaručeně "novinářůprostopu" dobu oligocénu – poslední třetiny starších třetihor. Dočasné konferenční městečko vyrostlo na místě omývaném teplými vodami jižního moře, které se při pozdějším horotvorném procesu dostane na vrchol horského masivu. Našim zpravodajům a spolupracovníkům se přesto podařilo, jako jediným z celého světa i času, jednání přihlížet.

Pořad prvního dne byl věnován otázkám teorie a technickým problémům chrononautiky. Profesor A.S.Tarantoga, představitel Sjednocených ústav tichologie, tichografie a ústavu popisné, srovnávací a prognostické tichonomiky, se zabýval stručným nástinem méně známých či zcela neznámých úseků historie cestování časem. Podrobně rozebral nedostatky prvních pokusů. Například jeden z vynálezců zůstal při své cestě do budoucnosti v reálném čase a ve svém přístroji jaksi nedopatřením zemřel stářím. Jiný – fyzik, konstruktér chronoselektoru – chtěl pouze vrátit nazpět do doby vzniku starou hliněnou destičku z období panování faraóna Amenhotepa III. Vinou neznalosti časových zákonů odeslal do minulosti nejen tento střepe, ale také celý bunkr s aparaturou, přítelem historikem a svojí maličností. Jejich společné příjemné překvapení z podniknuté cesty jim vydrželo pouze do té chvíle, než se blíže seznámili s kvalitou šípů jednotky faraónových udatných vojáků projíždějících právě okolo.

Ve druhé části svého vystoupení hovořil profesor o sedmé vesmírné cestě galaktického pilota I.Tichého. Vinou porouchaného kormidla rakety se totiž dostal do oblasti gravitačních vírů a časové smyčky vznikající zde při vysokých rychlostech zapříčinily současnou fyzickou přítomnost pilota z různých dnů. To mu ovšem umožnilo, po několika trapných scénách, opravit poruchu, čehož by sám "v jednom vydání" nebyl schopen.

Během přestávky jednání se podařilo našemu zpravodaji hovořit se samotným I.Tichým, který se konference účastnil jako host. Vinou poruch se podařilo zachytit pouze část tohoto rozhovoru⁺:

"Když jsem opět nabyl vědomí, v kajutě bylo plno lidí, takže se v ní dalo sotva hnout. Jak se ukázalo, byli všichni mnou z různých dnů,

+) Mnohým čtenářům bude zachycená část rozhovoru jistě povědomá. Ano. Náš bývalý zpravodaj hrubě zneužil služebního stroje času, vrátil se zpět již před lety a publikoval rozhovory s I.Tichým, i jiné materiály z jednání, knižně. Vše svědčí o tom, že také úmyslně rušil interčasový přenos vlastních zpravodajství, neboť již tehdy chtěl zabránit naší oprávněné žalobě u Temporické rady. Z toho také plyne, že originálem je námi publikovaný rozhovor a nikoli ta kniha, kterou jste již možná četli.

týdnů, měsíců a jeden patrně z budoucího roku. Mnoho osob bylo hodně potlučených a mělo modřiny pod očima. Pět přítomných mělo na sobě skafandry. Jenže místo aby hned vystoupili poklopem a opravili závadu, začali se mezi sebou hádat, přít a hašteřit. Šlo o to, kdo komu nabil a kdy. Situace se ještě víc zkomplikovala tím, že se již začali objevovat dopolední a odpolední. Obával jsem se, že když to takhle půjde dál, rozdrolí se na minutové a vteřinové. A dále většina přítomných lhala, až se hory zelenaly, takže dodnes opravdu nevím, koho jsem bil já a kdo zase bil mne, když se to všechno odehrávalo mezi čtvrtečním, pátečním a středečním, jimiž jsem postupně byl. Mám dojem, že jsem pátečního obelhal, když jsem se mu vydával za nedělního, ale zato jsem byl ztlučen jednou navíc, i když to podle kalendářního počtu nevycházelo. Nechci se však raději vracet k těm neradostným vzpomínkám, protože člověk, který po celý týden nedělal nic jiného, než že sám sebe bil, nemá velkou chuť, aby o tom přemítal."

V odpoledním zasedání zaujal příspěvek inspektora mimozemských osad Rotanova. Hovořil o čtvrté hvězdné expedici civilizace Renitů. Jejich koráby využívaly cestu v čase při návratu na rodnou planetu z dalekých expedic. Vyhledali pustou planetu a pomocí výboje času se vrátili necelý měsíc po startu ke hvězdám. Čtvrtá expedice musela na zpáteční cestě přistát pro nedostatek paliva na planetě Rjeana. Zdejší rostliny však zavinily katastrofu. Biopole planety kontaminovalo s výbojem času. Místní flora byla rozmetána do několika časových rovin a dvacetičlenná posádka se bez technických prostředků již nikdy nevrátila domů.

Druhý, závěrečný, den konference byl věnován sociálním problémům chrononautiky a pokusům o její komerční využití. Účastníci byli seznámeni s protokoly z vyšetřování činnosti společnosti "Tempus – cestování v čase". Náš spolupracovník vybral ukázkou z tohoto dokumentu svědčícím o jedné kapitole historie cestování v čase.

"Populární zpěvák a idol Lulu Gold se svým, řekněme, velmi dobrým a intimním přítelem, bývalým tanečníkem Jo Longem, se vydali na krátkou weekendovou cestu do starověku. Z reklamních důvodů ovšem. Smíšená kontrolní komise Tempusu a příslušných vládních úřadů usoudila, že příčinný řetězec utrpí méně, budou-li Lulu a Jo rozdávat své božské dary někde poblíž novostavby Akropole, než hýří-li jimi např. v televizi.

... jenže potom vylezly z Lulu a z chlapce Jo závažnější věci. Vzhledem k neplánovanému mezipřistání při další cestě se totiž nedostali na Akropol, ale (patrně) do východního Středomoří, kde přistáli v roce 2015 před Kristem u jakéhosi města tak nešťastně, že FS 602 nezůstal viset nad zemí, jak bylo konstruktéry zaručováno, ale dosedl na zem. I za těchto okolností bylo sice možné startovat, avšak účinek mezopole, přesněji řečeno přímá proměna hmoty v energii musela na blízké okolí zapůsobit asi jako výbuch atomové bomby střední ráže. Což oba cestovatelé naštěstí věděli.

Božský Lulu nakonec přece jen přesvědčil komisi, že se oba poctivě snažili všemi způsoby, zejména alegorickým tancem, přimět jakéhosi dědka, zabaleného do prostěradla, aby na nějakou dobu zmizel za nejbližší kopečky.

Přišli pak dva andělé do Sodomy a Lot seděl v bráně Sodomské. Kteréžto když zřel, vstav, šel jim v cestu a sklonil se tváří až k zemi.

(První kniha Mojžíšova, kapitola 19.)

Dědek v prostěradle byl patrně duševně chorý nebo senilní, nebo obojí. Stále se jenom klaněl a něco mumlal podivným jazykem, v němž chlapec Jo rozpoznal němčinu. Ani se nehnul z místa, ačkoli jej Lulu dřel

za šos i za ruce, zatímco se Jo marně pokoušel uvést odbornými kopanci do pohybu několik vyzáblých a špinavých koz, které dotyčný stařík hlídal. Odmítl prostě opustit pár chatrčí, stojících opodál, kolem nichž se hemžila další individua ve stejně výstředních hábitech a další kozy. Pár set metrů daleko bylo, jestli se Lulu dobře pamatuje, několik docela podobných barabizen, jejichž zkoumáním se už nemohli zdržovat. Za pobytu v Jižní Americe a při tahanici s dědkem uběhl vyměřený čas. Lulu musel večer podle smlouvy vystupovat v televizní estrádě. Zapjal tedy mezopole a šťastně se odlepil od země. Připouštěl, že nevyhnutelná tlaková a tepelná vlna mohla ty barabizny kolem poněkud pocuchat."

Delegát Andrew Harlan hovořil o činnosti časové rady, která neustále zasahovala do klíčových bodů skutečnosti. Zdržení jaderného výzkumu (první výbuch ve 30.století) a potírání snahy o kosmické výboje mělo zajistit blahobyt lidstva. Zapříčinilo však jeho vymření. Harlanovi se, ve spolupráci s Noys, obyvatelkou 111 394.století, podařilo zabránit vytvoření této organizace.

Don Everard seznámil účastníky s nelegálními pokusy zasahovat do klíčových událostí v historii lidstva, které mají za cíl vytvořit novou Skutečnost. Zabraňovat tomu je hlavním úkolem organizace Strážců času⁺⁺. Zmínil se také o nejnovějším případě, kdy se princip chrononautiky dostal do nepovolaných rukou vládců Badarského království (8 tisíc let př. n.l.) a Pergolské republiky (10 tisíc let n.l.). Nechtěným účastníkem střetnutí těchto dvou soupeřících stran se stal Oskar Vincent, jehož svědectví zachytil náš spolupracovník⁺⁺⁺.

"Byla to nepředstavitelná vřava. Zahaloval mě mrak létavic, které se proměňovaly ve válečníky, oděné pokaždé v jiném šatě. Pochopil jsem, že každý bojovník chtěl svého protivníka oklamat a maskoval se oděvem vypůjčeným z minulosti nebo budoucnosti.

Viděl jsem, jak všichni Badarové rázem zmizeli a za chvíli se objevili ozbrojeni kamennými sekerami a zahaleni medvědí kůží. Pravděpodobně se v nastalém zmatku spletli a zašli příliš daleko do minulosti. Jakmile je Pergolové spatřili, rázem zmizeli v oslnivém ohňostroji a vzápětí se objevili, ozbrojeni dlouhými kopími a semknutí do útvaru, který mi připomínal makedonskou falangu. Badarský oddíl se na to proměnil v motorizovanou setninu.

Byl to podivný boj. Viděl jsem urozeného Amón-Ká-Zajlata v řecké tunice a vzápětí na to, jak ve středověkém brnění přijíždí na očabrakovaném koni. Viděl jsem ho v uniformě amerického vojáka, který se před mýma očima proměnil v kojence zavinutého do plenek. Pravděpodobně další omyl. Rychle zmizel a vrátil se v podobě odporného kostlivce. Uchopil

++) O tom, že nestačí zlikvidovat všechny zásahy do minulosti, svědčil i rušivý fakt mizení delegátů během jednání. V nové Skutečnosti vzniklé po zásahu se totiž dotyční nenarodili a proto se také nemohli účastnit konference. Jeden delegát dokonce zmizel v průběhu svého vystoupení na téma Vliv chronoklasmu na evoluci flory pražské kotliny.

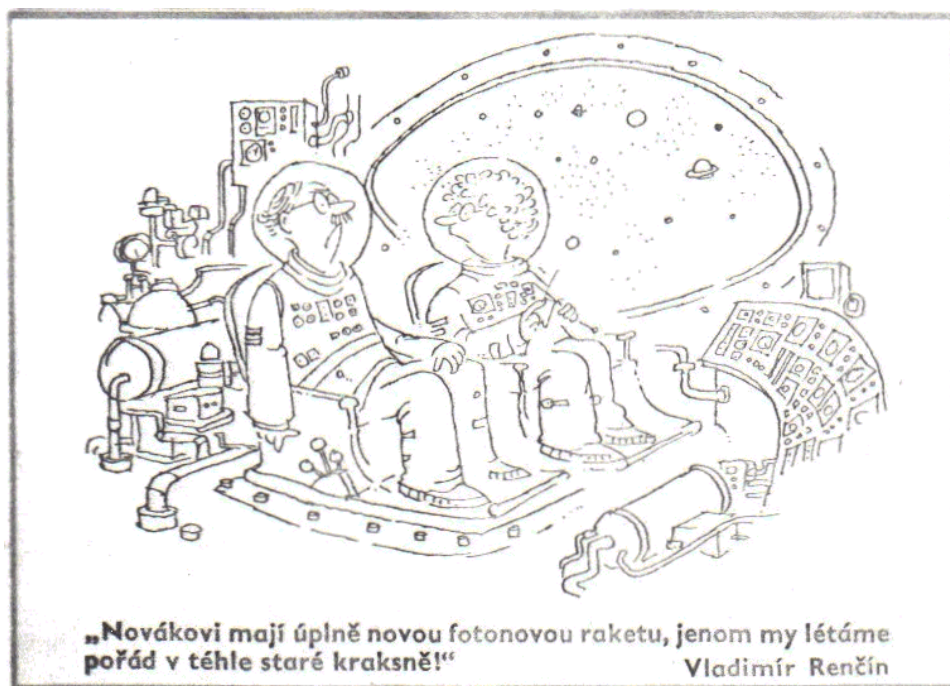
+++ Omlouváme se čtenářům, že si mohou přečíst pouze část svědectví O.V. Vzhledem ke znalosti principu cest v čase, a k jeho praktickému využívání, mají všichni účastníci konference na všechno dost času. Proto jsou jejich referáty dlouhé a rozvláčné. S přihlédnutím k rozsahu našeho materiálu a Vaší trpělivosti, museli jsme zkrátit toto svědectví a vynechat mnoho zajímavých příspěvků.

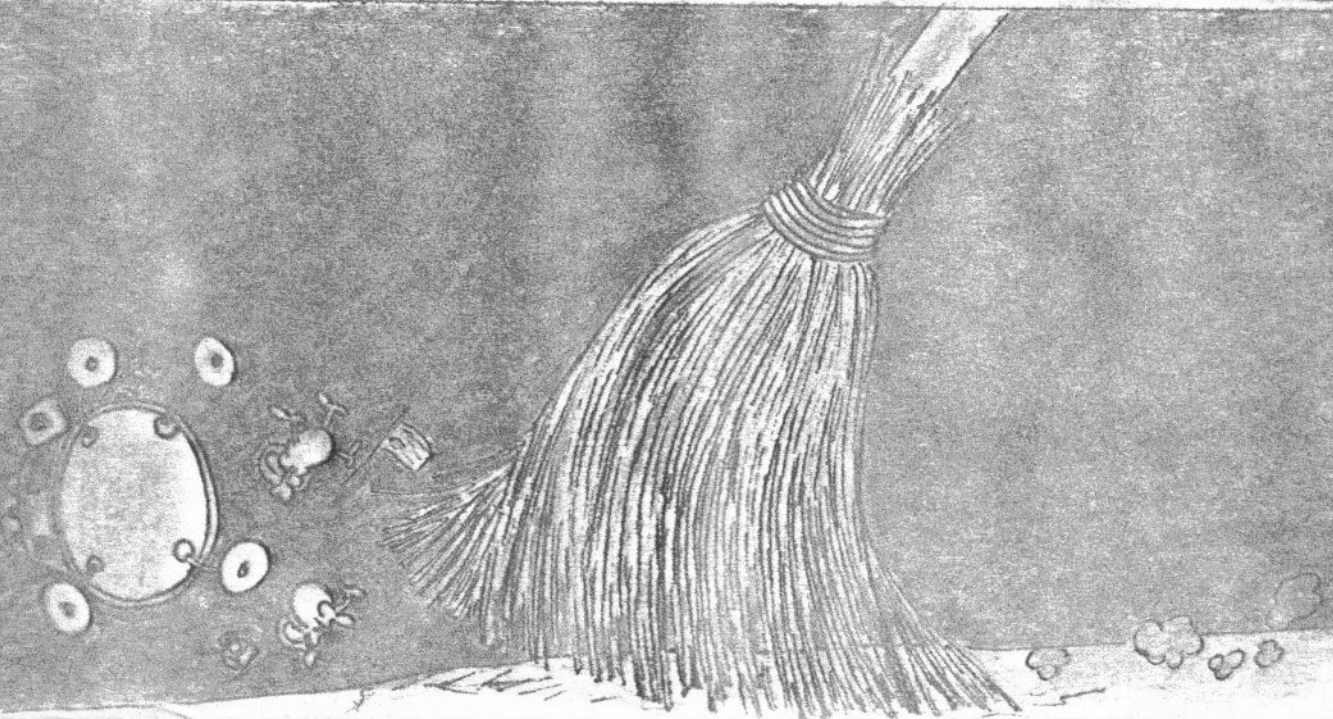
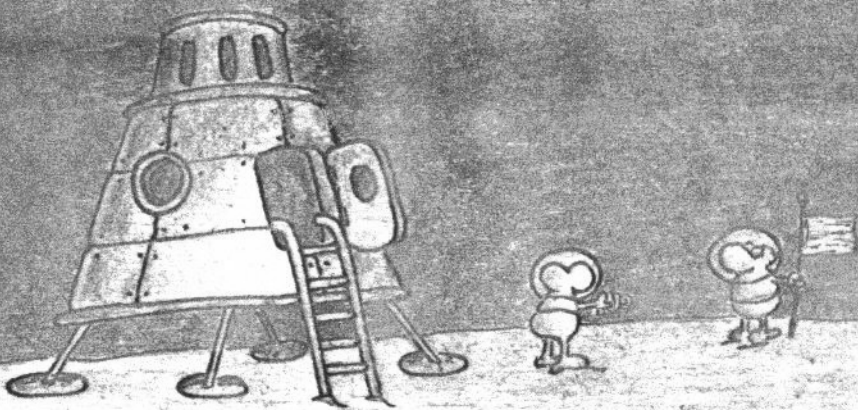
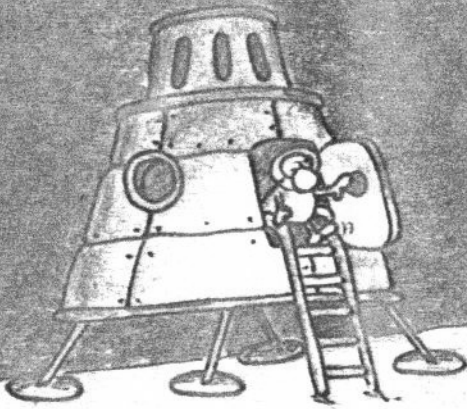
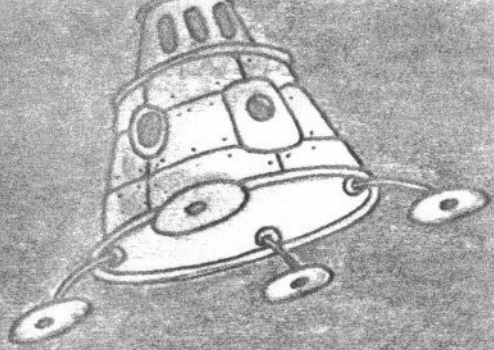
svými zakřivenými pařáty malého Džing-Džonga, který měl na hlavě chlupatou čepici. Džing-Džong se však jediným gestem proměnil v obrovskou prehistorickou opici, jejíž oči jiskřily stejně jako oči toho pergolského učenice. Amón-Ká-Zajlat se rázem proměnil v prach.

Na podlaze hospody se kupily podivné mrtvoly, které vzápětí znovu povstávaly, proklínaly se bizarními nadávkami, sápaly se a narážely na sebe, zvětšovaly se a proměňovaly v nestvůry, živé plody a shluky stromů. Paprsky a vlny se křížily. Uprostřed místnosti tekla stružkami krev, zasychala a ihned mizela. Viděl jsem ... Ale jak popsat nepopsatelné?"

Na závěr jednání byla potvrzena nová Temporická rada a delegáti se se svými stroji času, těmi různými chronocykly, chronoskafy, časohyby a časovými tunely rozlétli na všechny časy.

Materiál připravil vyslaný kolektiv spolupracovníků
ve složení: S.Lem, L.Souček, P.Boulle, I.Asimov,
P.Anderson a J.Guljakovskij.

POSPÍŠILI SI S PŘEDPOVĚDÍ

Krátká kronika událostí "naplánovaných" autory sci-fi na osmdesátá léta.

- 1980 - Rozpracování metodiky růstu umělého mozku.
/A.C.Clarke: 2001 – Vesmírná odyssea/
- 1980 - Na Zemi je uhelné vrstvě objeveno poselství mimozemšťanů.
/V.Solověv: Za tři sta miliónů let/
- 1980 - Julian Sender, zástupce vedoucího tiskového střediska ústavu chronoskopických výzkumů, byl vybrán ze skupiny dvanácti dobrovolníků a jako první, a jediný, člověk byl přemístěn na sedmidenní pobyt od pondělka 5.května 2020.
/M.Garcia-Viňo: Láska mimo čas/
- léto 1980 - V Mainardu, Kansas, USA, nastoupil Still Kelly na zápas v boxu proti boxeru-robotu.
/R.Matheson: Ocelový Člověk/
- 20.7.1980 - Do současnosti přicestovali návštěvníci z XXVII.století, aby zřídili přestupní stanici pro cestu do roku 1215.
/K.Bulyčev: Únos čaroděje/
- srpen 1980 - Paleontolog Gill Platt vykopal ve státě Wyoming úplnou kostru dvacetimetrového tyranosaura; začal s rekonstrukcí a oživováním starobylého ještěra pomocí elektrolytické vany.
/L.Sprag de Camp: Taková dřina .../
- 1981 - Je patentován přenosný generátor, jehož pomocí se atomová energie stala majetkem každé rodiny.
/Lester del Ray: A opět na cestu .../
- 9.8.1981, 17.35 - Na Zem se vrátila kosmická loď zkoumající druhý planetární systém.
/G.Popov: Za 3,9 planetami/
- 1982 - Ve Spojených státech je založen Ústav terapie následků léčení následků léčení.
/L.Reynou: Rok posledního orla/
- 1982 - Narodila se nejvýznamnější robopsycholožka Susan Calvinová, která většinu svého aktivního života věnovala Národní americké společnosti pro výrobu robotů, a.s., založené téhož roku Lawrenceem Robertsonem.
/I.Asimov: Já robot/
- 2.7.1982 - Země je zařazena do Asociace svobodných planet a je pozvána k účasti na meziplanetární konferenci.
/A.Jakubovský: Sibirit/
- Mimo to - Spí, zamrznutí ve sněhu a ledu, hrdinové knih "Skok do pozítří" P.Voronina, "Závěť kamenného věku" D.Sergejeva, "Deset tisíc let ve kře ledové" L.Boussenarda a mnoha jiných.
- Mimo to - Nacházejí se na cestě tam i nazpět nespočetní cestovatelé v čase ...

ŠIMKEM SNADNO A RYCHLE aneb SCI-FI VE STÍNU

Zjištění, že v zaměstnání chtějí kromě docházky i cosi jiného, o čemž mi můj otec, noční hlídač v městské knihovně, mohl poskytnout jen mlhavé údaje, mě přivedlo na myšlenku stát se spisovatelem. Toto povolání skýtá vedle upřímné závidosti spoluobčanů i jiné výhody – odpadá časné vstávání, tíživý pocit osamělosti při cestě na ranní směnu prostředky MHD, sečtělý řezník přenechá žebírka, občas i bůček. Radostně jsem rozbil porculánové prasátko, které jsem vloni dostal k narozeninám, posbíral své životní úspory, zakoupil linkovaný sešit, plnicí pero a zašel do Melantrichu zjistit, který žánr nejvíce vynáší. Po krátkém pobytu v prodejně a srdečném seznámení s pokladní, která se chtěla přesvědčit zda neodnáším trvalé hodnoty bez zaplacení, jsem se přesvědčil, že není Žlučnicková dieta, dr.Plzák a sci-fi. Se žlučnickem zkušenosti nemás, se ženami ve svých třiceti letech ještě menší, volba tedy byla nasnadě. Budu psát sci-fi. Nechtěl jsem však hned napoprvé odradit Lema či Clarka od další tvorby a tak jsem se rozhodl snížit svůj talent na jejich úroveň a zašel se do lidové knihovny seznámit s díly mých kolegů. Výběr byl opravdu bohatý a tak všechny dvě publikace Dračí stěna a Strach nad planetou Kvara jsem si zapůjčil celkem bez problémů. A když jsem ještě na doporučení svého suseda, absolventa zvláštní školy Brčky, zhlédl film Monstrum z galaxie Arkana, byl jsem přesvědčen, že mě úspěch nemůže minout, zvláště tehdy, budu-li k psaní přistupovat odborně a vědecky. Obstaral jsem si českou gramatiku od žáka čtvrté třídy Ocúnka, vypůjčil slohová cvičení a začal tvořit.

Nápady se mou hlavou jen rojily a já v klidu čekal až přijde ten pravý. Čtenář chce neotřelý námět, napětí, sex a happy and. Vykouřil jsem pátou startku a věděl, že mám vyhráno. Místo děje – osmá planeta Žz podvojně soustavy Uru, hlavní hrdina – diplomovaný mehanonukleonik žížalák X-reh, zápletka – havárie pozemského kosmoletu, jehož posádka tvoří několik sportovních rybářů, kteří se vracejí z mezihvězdného mistrovství galaxie v rybolovu, závěr – X-rab šťastně unikne z háčku, naváže kontakt, umožní pozemšťanům opravit kosmolet a stane se velvyslancem Žz v intergalaktické radě. S pocitem milence múz jsem nadepsal titul své první knihy.

K O N T A K T

kapitola I.

Nebeský posel

X-reh se omotal kolem sedací tyče, energicky odsunul krystalogram nového projektu na sběr spadaneho listí a stiskl senzor celoplanetárního videofonického interkomu. Prostorová stereoobrazovka se rozzářila barvami žlutozeleného nebe planety Žz. Na pláži dvěma slunci prozářené kaluže se opalovalo několik atraktivních žížal. "Přeješ si, miláčku?" ozvala se jedna z nich, růžová K-kir. "Máš dnes večer čas, lásko?" vzrušeně pronesl X-reh. "Sehnal jsem lístky do pocitového holografického kina, dávají horor Špačci nad městem!" "Ale miláčku," svinula se K-kir do klubíčka, "vždyť ..." Obrazovka potemněla. X-rehovu pracovnu zaplnil dunivý rachot a šum. Zapojil kanál všeobecných informací. Rozčilený hlasatel komentoval pád kosmického tělesa do atmosféry Žze, podle trajektorie určené hlavní observatoří pravděpodobně umělého původu!!

kapitola II.

Havárie

Mimoprostorový expresní člun vrcholového střediska sportovního rybolovu neslyšně klouzal po vlnách časových dimenzí. Luxusně zařízená

kabina tlumila hlučný hovor niekoľika mužů. "Ty troubo, kdybys do něj byl jen trochu štouchnul," vykřikoval blondýn atletické postavy v bílé přiléhavé kombinéze. "U všech černých děr, myslel jsem, že je to šutr a né závodník," bránil se zrzavý střízliček, "a nebylo by o sportovní." "Sportovní, sportovní, on je úplný cvok," rozčiloval se blondýn, "jeden štouchanec a prémie mohla bejt naše a první flek konec konců taky." "Chlapi, nechte toho," ozvalo se z kouta, "brzdíme!" "To je přece blbost, máme za sebou teprve slabejch 160 parseků," odporoval zrzek. Ze stropu kabiny se ozval měkký baryton řídicího androidu: "Vážení cestující, připoutejte se, nekuřte, přistáváme!" "Ten plechový krám se zbláznil!!" zaječel blondýn a vrhl se do navigační sekce. Lehká mdloba ho přesvědčila, že člun 86 právě materializoval. Z obrazovky žhnula dvě cizí slunce a při lodi se šílenou rychlostí řítily do žlutozelené atmosféry jakési planety. Zář plamenů, které sevřely kosmolet, jej zbavila vědomí.

Ucítil jsem, že přišel čas trochu si odpočinout. Labužnicky, s pocitem dobře vykonaná práce jsem se uvelebil v křesle a začel se do zrajícího plodu svého tvůrčího ducha. Byl jsem spokojen. Spád, napětí, styl, kvalita, vše perfektní. Zasněně jsem přemítal, kterému vydavatelství pomohu na čtenářský Olymp.

Teď sedím, právě dokončuji 216.kapitolu a těším se na okamžik až mi šéfredaktor Karavany padne se slzami v očích do náruče se slovy: TVOŘTE AUTORE!

L.HOST

— Chcú, aby som im niečo povedal o živote.
— Objasni im to, treskni im pár po papuli!

Alan Lesyk

Vydává Kroužek přátel vědeckofantastického žánru a záhad při CZO SSM.
Vyšlo jako příloha Informačního občasníku CZO SSM k.p. TOS Hostivař.
Sestavili M.Nejedlý, M.Martinková. Uzávěrka čísla 31.3.1983.